

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže a v právní věci žalobce: **Děti Země – Centrum pro podporu občanů**, občanské sdružení, se sídlem Plzeň, Tylova 23, IČ: 750 54 841, proti žalovanému: **Český báňský úřad**, se sídlem Praha 1, Kozí 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.1.2007, č.j.: 0107/07,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Kladně ze dne 8.12.2006, č.j.: 06488/2006/02/004, jímž byla podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), za použití ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb., odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informací o úhradách z vydobytych nerostů ve Velkolomu Čertovy schody a lomu Mořina, a to formou zaslání kopií podkladů pro výpočet úhrady z vydobytych nerostů ve smyslu ust. § 3 odst. 6 vyhlášky č. 617/1992 Sb., o podrobnostech placení úhrad z dobývacích prostorů a z vydobytych vyhrazených nerostů, ve znění pozdějších předpisů (dále je vyhláška č. 617/1992 Sb.) a dále pak samotné výpočty těchto úhrad (přiznání k úhradám ve smyslu § 1 písm. d) vyhlášky č. 617/1992 Sb.), které se vztahují k těžbě vápence ve Velkolomu Čertovy schody v období let 1995 až 2004 a v lomu Mořina za období let 2001 až 2005.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že dle napadeného rozhodnutí bylo důvodem pro neposkytnutí požadovaných informací to, že jsou údajem o majetkových poměrech těžební

organizace. Tvrdil, že výčet právních předpisů uvedených v ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. je taxativní a z tohoto důvodu nelze považovat za správné a pravdivé tvrzení žalovaného, že ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. blíže nekonkretizuje, vzhledem k jejich velkému množství, hmotněprávní normy, na jejichž základě byly získány informace o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění anebo sociálním zabezpečení. Namítal, že požadované informace nebyly získány na základě žádného z právních předpisů uvedených v ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb., nýbrž na základě zákona č. 44/1988 Sb. o ochraně a využití nerostného bohatství (dále jen „zákon č. 44/1988 Sb.“). Na výše uvedeném nemění nic skutečnost, že báňské úřady postupují ve věci správy úhrad dle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „zákon o správě daní“), neboť zákon o správě daní se vztahuje jen na tuto správu, což jsou pouze činnosti uvedené v § 7 odst. 1 vyhlášky č. 617/1992 Sb. Těžební organizace však postupují podle zákona č. 44/1988 Sb. a předpisů vydaných k jeho provedení a tedy předmětné informace jsou získány na základě těchto předpisů, nikoliv dle zákona o správě daní či zákonů o daních či poplatcích. Ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. se tak na daný případ nevztahuje a nemohlo být důvodem pro neposkytnutí požadovaných informací. Napadené rozhodnutí je tak v rozporu s ust. § 1 a § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

Dále namítal, že i kdyby bylo důvodem pro odepření informací to, že podklady pro výpočty úhrad z vydobytych nerostů a samotné výpočty obsahují údaje o majetkových poměrech těžební organizace, měl povinný subjekt poskytnout požadovanou informaci s vypuštěním těchto údajů. Takovými informacemi jsou v přiznání k úhradě z vydobytych nerostů např. tabulka č. 1 (dobývací prostory) nebo tabulka č. 3 (údaje o způsobu těžby, úpravy a zušlechťování nerostu, popřípadě jeho dalším zpracování nebo vlastní spotřebě). Tvrdil, že za údaj o majetkových poměrech organizace nelze považovat např. údaj o výši úhrad za vydobyté nerosty, neboť z něj nelze (bez dalších údajů) zjistit cokoli o tržbách organizace. I kdyby z uvedeného údaje bylo možno zjistit údaje o odbytové ceně produkce, pak ani tento údaj nic nevypovídá o majetkových poměrech organizace, není-li zároveň známa např. výše těžby. Navíc se jedná o údaj o příjmu veřejných rozpočtů. Žalovaný tak nepřipustně rozšiřuje meze základních práv a svobod na všechny informace z přiznání k úhradám za vydobyté nerosty, aniž by respektoval nutnost postupu dle § 12 zákona č. 106/1999 Sb. Napadené rozhodnutí je dále nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť neuvádí jaké konkrétní údaje jsou údaji o majetkových poměrech organizace. Z těchto důvodů je napadené rozhodnutí v rozporu s ust. § 12 zákona č. 106/1999 Sb. a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).

Dále namítal, že ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se vztahuje na plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti, na správu úhrad se tudíž nevztahuje a nemohlo být tedy důvodem pro odmítnutí poskytnutí informací. Toto ustanovení zahrnuje případy, kdy sám správní orgán aktivně vykonává nějakou kontrolní či obdobnou činnost, tj. kdy sám získává nějaké údaje, např. šetřením v provozovně. Toto ustanovení tak nelze použít na případ, kdy jsou mu údaje samy dodávány bez dalšího třetími osobami. Napadené rozhodnutí je tak v rozporu s ust. § 1 a § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

Konečně namítal, že správní orgán svým rozhodnutím porušil ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Prvostupňový orgán poskytl žalobci na základě jeho předchozí žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb. dopisem ze dne 4.7.2006 kopii přiznání k úhradě z vydobytych nerostů společnosti Velkolom Čertovy Schody a.s. za rok 2005, a to včetně údajů o tržbách této organizace, což jsou informace věcně shodné s těmi, které žalobci v odvolání napadeném rozhodnutí poskytnout odmítl, rozdíl je pouze v tom, jakého časového období se žádost žalobce týká. Stanovisko žalovaného, že se jedná o ojedinělý případ, neobstojí. Jedná se totiž o skutkově shodný, resp. obdobný případ, který je projednáván i stejným správním orgánem, a

tedy není důvod, proč správní orgán jednou rozhodne o žádosti kladně a podruhé zcela opačně.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ke vzneseným žalobním bodům vyplynulo: K tvrzení, že požadovaná informace nebyla získána na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění, nýbrž na základě zákona č. 44/1988 Sb., žalovaný uvedl, že ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. blíže nekonkretizuje, vzhledem k jejich velkému množství, hmotněprávní normy, na jejichž základě byly získány informace o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění anebo sociálním zabezpečení. Protože úhrady z dobývacího prostoru a vydobytých nerostů je nutno považovat za daň či poplatek sui generis, pak pro tento případ je i zákon č. 44/1988 Sb. právní normou, na jejímž základě byla informace o placení úhrad získána. Prvostupňový orgán postupoval při správě úhrad podle předpisů o správě daní. Z tohoto důvodu byl rovněž povinen zachovávat mlčenlivost v rozsahu stanoveném § 24 zákona o správě daní o tom, co se při správě úhrad dozvěděl, zejména o poměrech plátců úhrad jak osobních, tak souvisejících s jejich podnikáním. O omezení při poskytování informací z důvodu povinnosti zachovávat mlčenlivost hovoří § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Správa úhrady zahrnuje veškeré úkony, které se úhrad týkají, tj. vyhledávání plátců, zjišťování správnosti výpočtu základu úhrady a výše úhrad, kontrola včasnosti a úplnosti plateb úhrad, vymáhání úhrad od neplatičů, vedení účtu úhrad a převody úhrad oprávněným příjemcům, tj. veškeré úkony, které se k agendě úhrad vztahují. Správu úhrad vykonávají obvodní báňské úřady v rámci výkonu vrchního dozoru dle ust. § 41 odst. 1 zákona 61/1988 Sb., o hornické činnosti (dále je „zákon č. 61/1988 Sb.“). Žalobcem požadovaná informace je zároveň informací, kterou prvostupňový orgán získal v rámci dozorové a kontrolní činnosti ve smyslu ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. a i z tohoto důvodu nelze požadovanou informaci poskytnout.

K námitce porušení ustanovení § 12 zákona č. 106/1999 Sb. uvedl, že výpočet úhrady vztahující se k těžbě vápence společnosti Lomy Mořiny spol. s r.o. za roky 2001 až 2005 a společnosti Velkolom Čertovy schody a.s., za roky 1995 až 2004 nelze poskytnout, protože obsahuje údaje o majetkových poměrech organizace, konkrétně o tržbách za výrobky vyrobené z vydobytého nerostu, nákladech na dobývání a celkových nákladech vynaložených na výrobky z nerostů (u přiznání za r. 2005) a také údaje o tržbách a odbytových cenách za jednotlivé odbytové produkty a množství těchto odbytových produktů (v přiznání za r. 2004 a roky předchozí). Proto byl prvostupňový orgán povinen v souladu s ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. žádost žalobce odmítnout, což učinil. Na uvedené skutečnosti nic nemění to, že výroční zpráva obou společností a výkaz zisků a ztrát je uložena u rejstříkového soudu a z této zprávy lze zjistit podrobné údaje, které dle žalobce vypovídají o majetkových poměrech organizace. Prvostupňový orgán nemůže poskytovat údaje požívající ochranu podle zákona pouze na základě toho, že jiné obdobné informace byly organizací Českomoravský cement, a.s. předány rejstříkovému soudu. Protože lze získat údaje o výši těžby vápence, bylo by možné z žalobcem požadovaných údajů zjistit velmi citlivé informace o odbytové ceně produkce a měrných nákladech výroby, jejichž únik by mohl poškodit uvedené společnosti v hospodářské soutěži.

K námitce, že ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se na správu úhrad nevztahuje a nemůže být důvodem pro odmítnutí poskytnutí informací, žalovaný uvedl, že správa úhrad zahrnuje veškeré úkony, které se úhrad týkají, tedy veškeré úkony, které se k agendě úhrad vztahují. Správu úhrad vykonávají obvodní báňské úřady v rámci výkonu vrchního dozoru dle ust. § 41 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb. Žalobcem požadovaná informace je zároveň informací, kterou prvostupňový orgán získal v rámci své dozorové a kontrolní činnosti ve smyslu ust. §

11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. a i z tohoto důvodu nelze požadovanou informaci poskytnout.

K tvrzení, že správní orgán porušil ust. § 2 odst. 4 správního řádu, žalovaný připustil, že prvostupňový orgán poskytl žalobci kopii přiznání k úhradě z vydobytých nerostů společnosti Velkolom Čertovy schody a.s. za rok 2005, včetně údajů o tržbách. Ovšem jednalo se o ojedinělý případ a ve všech ostatních případech byly žádosti o poskytnutí obdobné informace odmítnuty, a to nejen prvostupňovým orgánem, ale i ostatními obvodními báňskými úřady. Z této skutečnosti tak nelze dovodit, že by prvostupňový orgán svým rozhodnutím nepostupoval v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu.

V písemném vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že právní úprava úhrad je obsažena v ust. § 32a zákona č. 44/1988 Sb., které neobsahuje ve vztahu k úhradám žádné bližší vymezení procesního postupu orgánů státní báňské správy. Vyhláška č. 617/1992 Sb., vydaná na základě zmocňovacího ustanovení § 32a odst. 9 zákona č. 44/1988 Sb., zavádí svým § 7 pojem správa úhrad. Zároveň tímto ustanovením vyhláška č. 617/1992 Sb. stanoví, že obvodní báňské úřady jako správci úhrad postupují při výkonu správy úhrad přiměřeně podle předpisů o správě daní a poplatků, pokud tato vyhláška nestanoví jinak. Podle ust. § 41 odst. 1 písm. j) zákona č. 61/1988 Sb. obvodní báňské úřady vykonávají správu úhrad z dobývacích prostorů a z vydobytých nerostů výhradních ložisek, včetně penále. Obvodní báňské úřady postupují při placení a vymáhání úhrad a penále podle zákona o správě daní. Úhrady z vydobytých nerostů jsou poplatkem z nerostů vydobytých na výhradních ložiscích nerostů, která jsou ve vlastnictví státu, a jsou částečně příjmem státního rozpočtu a částečně rozpočtu územních samosprávních celků. Úhrady jsou tedy platební povinností stanovenou zákonem č. 44/1988 Sb., ale zároveň podléhají režimu stanoveném zákonem o správě daní. Svým charakterem úhrady z vydobytých nerostů naplňují definici daně ve smyslu ustanovení § 1 zákona o správě daní. Rovněž je nutno vyjít z věcné podstaty placení úhrad, tj. z konkrétních údajů uvedených v požadované informaci. Jsou to stejné údaje, které slouží např. k výpočtu daně z příjmů, tj. tržby za nerosty a náklady vynaložené na jejich získání. Neomezeným zveřejněním či poskytnutím těchto informací by rovněž mohlo dojít k jejich zneužití v hospodářské soutěži. V tomto případě se tak zjevně jedná i o informace o majetkových poměrech, které se dle ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. neposkytují.

K námitce porušení ust. § 12 zákona č. 106/1999 Sb. žalovaný upozornil na ust. § 4 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Dále k žádosti žalobce o kopie podkladů pro výpočty úhrad z vydobytých nerostů uvedl, že tyto podklady správní orgán nemá k dispozici a v souladu s ust. § 1 písm. e) vyhlášky č. 617/1992 Sb. jsou uloženy pouze u plátce úhrady. Jejich kontrolu provádí orgán státní báňské správy v rámci výkonu své dozorové činnosti, je-li to potřebné k ověření údajů uvedených v přiznání k úhradám. K žádosti žalobce o samostatné výpočty úhrad, tj. kopie přiznání k úhradám uvedl, že údaje, resp. požadovanou kopii přiznání k úhradám nebylo možné poskytnout, protože obsahují údaje o majetkových poměrech plátce úhrady. Konstatoval, že povinnosti poskytnout alespoň některou informaci se může správní orgán zhostit až v tom případě, že požadované informace jsou konkrétně věcně vymezeny, což žalobce ve své žádosti neprovedl. Žalobce požadoval pouze poskytnutí kopií v žádosti uvedených dokladů, aniž blíže konkretizoval, jaké informace obsažené v těchto dokladech požaduje. K tvrzení žalobce, že údaje o způsobu těžby a úpravy nerostu mohly být poskytnuty, sdělil, že o tyto údaje žalobce nepožadoval a tyto údaje nespadají pod samotný výpočet úhrad, který žalobce požadoval. Žalobce přímo nepožádal o údaj o vypočtené úhradě, lze však dovodit, že i tento údaj požadoval jako součást samotného výpočtu úhrady. Ovšem i výši úhrady je nutno považovat za údaj o majetkových poměrech plátce, protože z výše úhrady lze jednoduše odvodit údaj o tržbě organizace, což je evidentně údaj o majetkových poměrech. Podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 617/1992 Sb. se úhrada stanoví % z tržby za

vydobyté nerosty. Protože % je dáno právním předpisem, tedy jde o veřejný a snadno dostupný údaj, potom z údaje o úhradě lze jednoduše vypočítat tržby organizace, což je údaj o majetkových poměrech organizace. Navíc po získání jiného dostupného údaje od Ministerstva životního prostředí by bylo možné vypočítat i průměrnou tržní cenu produkce plátce, což je údaj, který může být použit k ovlivnění hospodářské soutěže. Tvrzení žalobce, že v napadeném rozhodnutí nebylo uvedeno, které údaje jsou údaji o majetkových poměrech, označil za nepravdivé. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že těmito údaji jsou údaje o tržbách, nákladech a odbytových cenách za jednotlivé produkty. Konstatoval, že s výjimkou identifikačních údajů organizace lze všechny ostatní údaje obsažené v přiznání k úhradě z vydobytých nerostů považovat za informace o majetkových poměrech organizace.

K námitce, že ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se nevztahuje na správu úhrad, uvedl, že žalobce v podstatě sám popírá svoji argumentaci, podle které byly údaje získány podle zákona č. 44/1988 Sb. a ne podle zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění anebo sociálním zabezpečení. Zde žalobce tvrdí, že se jedná o správu úhrad a ta je vykonatelná podle zákona o správě daní. V ust. § 24 zákona o správě daní je stanovena povinnost správců daně zachovávat mlčenlivost o tom, co se při daňovém řízení nebo v souvislosti s ním dozvěděli, zejména o poměrech daňových subjektů jak osobních, tak související s podnikáním. Také z tohoto ustanovení zákona o správě daní vyplývá, že požadovaná informace nemohla být poskytnuta. Dále uvedl, že v ust. § 39 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb. je vymezen vrchní dozor vykonávaný orgány státní báňské správy. V rámci výkonu vrchního dozoru obvodní báňské úřady vykonávají dle ust. § 41 odst. 1 písm. j) zákona č. 61/1988 Sb. i správu úhrad. Informace získané při správě úhrad lze tak považovat za informace definované v ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.

K námitce porušení § 2 odst. 4 správního řádu sdělil, že žalobce se dovolává jediného případu, kdy obvodní báňský úřad takové informace poskytl. V tomto konkrétním případě se jednalo o prvostupňový orgán, správu úhrad však nevykonává pouze tento obvodní báňský úřad. Správa úhrad je svěřena do kompetence všech obvodních báňských úřadů, kterých je celkem devět. Požadavek na sjednocení praxe nelze opírat o ojedinělý případ, při kterém byla poskytnuta informace, která dle zákona být poskytnuta neměla. V současné době je správní praxe orgánů báňské správy při poskytování informací o úhradách sjednocena a všechny další obdobné žádosti o informace, až na uvedený ojedinělý případ, byly odmítnuty.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v celém rozsahu.

Soud rozhodoval ve věci bez nařízení ústního jednání podle ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), neboť účastníci vyslovili s takovým postupem soudu souhlas.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu tvrzených žalobních bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není opodstatněná.

Podstatou sporu je posouzení, zda pro žalobcem požadované informace platí výjimka z povinnosti správních orgánů poskytovat informace, jenž je upravena v ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. a jejíž účelem je ochrana důvěrnosti majetkových poměrů, či nikoliv.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 1 zákona č. 106/1999 Sb. tento zákon zpracovává příslušný předpis Evropských společenství a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

Podle ust. § 4 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se ve formátech a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace, pokud tento zákon nestanoví jinak. Povinné subjekty nejsou povinny měnit formát nebo jazyk informace, pokud by taková změna byla pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží; v tomto případě vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci ve formátu nebo jazyce, ve kterých byla vytvořena.

Podle ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. informace o majetkových poměrech osoby, která není povinným subjektem, získané na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění anebo sociálním zabezpečení povinný subjekt podle tohoto zákona neposkytne.

Podle ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, se neposkytují. Povinný subjekt poskytne pouze ty informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností.

Podle ust. § 12 zákona č. 106/1999 Sb. všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.

Podle ust. § 32a odst. 2 zákona č. 44/1988 Sb. je organizace povinna zaplatit na účet příslušného obvodního báňského úřadu roční úhradu z vydobytych nerostů na výhradních ložiskách nebo vyhrazených nerostů po jejich úpravě a zušlechtnění, provedeném v souvislosti s jejich dobýváním (dále jen "vydobyté nerosty"); úhrada se stanoví z těch nerostů, pro jejichž dobývání byl stanoven dobývací prostor. Úhrada činí nejvýše 10 % z tržní ceny vydobytych nerostů. Rozhodná je průměrná tržní cena v roce, ve kterém byly nerosty vydobuty. Ministerstvo průmyslu a obchodu po projednání s Ministerstvem životního prostředí a ministerstvem financí České republiky stanoví pro nerosty, u nichž není známa tržní cena, základ pro vyměření úhrady z vydobytych nerostů.

Podle ust. § 41 odst. 1 písm. j) zákona č. 61/1988 Sb. při výkonu vrchního dozoru obvodní báňské úřady vykonávají správu úhrad z dobývacích prostorů a z vydobytych nerostů výhradních ložisek, včetně penále; při placení a vymáhání postupují podle zvláštního právního předpisu.

Podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 617/1992 Sb. ve znění platném do 31.3.2005 se úhrada z vydobytych nerostů nebo nerostů po jejich úpravě a zušlechtnění provedené v

souvislosti s jejich dobýváním (dále jen "vydobyté nerosty") vypočítává jako procentuální podíl z celkové tržby za vydobyté nerosty oceněné tržní cenou v období, za které se výpočet provádí. Do tržeb se zahrnuje i tržní ocenění vydobytého nerostu, který organizace použila pro vlastní spotřebu.

Podle odst. 6 podkladem výpočtu úhrady je účetní doklad o tržbě za odbytovou produkci v místě těžebního, popřípadě úpravárenského závodu v předmětném období, dále doklad o objemu těžby (popřípadě úpravy) nerostu v předmětném období a vlastní výpočet procentuálního podílu, který je úhradou, včetně propočtu podílů těžby připadajících na území jednotlivých obcí podle odstavce 6 a srovnávacího výpočtu (odstavec 4).

Podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 617/2000 Sb. ve znění platném po 31.3.2005 úhrada z vydobytých nerostů nebo nerostů po jejich úpravě a zušlechtnění provedené v souvislosti s jejich dobýváním (dále jen "vydobyté nerosty") se vypočítává jako procentuální podíl z celkové tržby za vydobyté nerosty oceněné tržní cenou v období, za které se výpočet provádí. Do tržeb se zahrnuje i tržní ocenění vydobytého nerostu, který organizace použila pro vlastní spotřebu.

Podle odst. 6 podkladem výpočtu úhrady je účetní doklad o nákladech organizace, o tržbě za prodané výrobky a doklad o objemu těžby, za který se považuje statistický výkaz Hor (MPO) 1-01, kterým Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen "ministerstvo") provádí statistické zjišťování báňsko-technických podmínek dobývání podle zvláštního předpisu.

Podle ust. § 7 odst. 1 vyhlášky č. 617/1992 Sb. správou úhrad se pro účely této vyhlášky rozumí vyhledávání plátců úhrad, zjišťování správnosti výpočtu základu úhrady a výše úhrad, kontrola včasnosti a úplnosti plateb úhrad, vymáhání úhrad od neplatičů, vedení účtu úhrad a převody úhrad oprávněným příjemcům.

Podle odst. 3 obvodní báňské úřady postupují při výkonu správy úhrad přiměřeně podle předpisů o správě daní a poplatků, pokud tato vyhláška nestanoví jinak.

Podle ust. čl. 10 odst. 3 zákona č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod (dále jen „Listina základních práv a svobod“) má každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

Soud posoudil žalobní námitky takto:

Soud se předně zabýval námitkou žalobce, že žalovaný měl poskytnout požadované informace s vypuštěním informací, které obsahují údaje o majetkových poměrech těžební organizace, tedy např. tabulku č. 1 přiznání k úhradě z vydobytých nerostů (dobývací prostory), nebo tabulku č. 3 tohoto přiznání (údaje o způsobu těžby, úpravy a zušlechťování nerostů, popřípadě jeho dalším zpracování nebo vlastní spotřebě). Údaje o výši úhrad za vydobyté nerosty nelze považovat za údaj o majetkových poměrech organizace. Napadené rozhodnutí neuvádí, jaké konkrétní údaje jsou údaje o majetkových poměrech organizace.

K uvedené námitce ze správního spisu vyplynulo: Žádostí ze dne 11.8.2006 žalobce požádal o poskytnutí kopií podkladů pro výpočet úhrad z vydobytých nerostů ve smyslu § 3 odst. 6 vyhlášky č. 617/1992 Sb. a dále pak samostatné výpočty těchto úhrad (přiznání k úhradám ve smyslu § 1 písm. d) vyhlášky č. 617/1992 Sb.) vztahující se mimo jiné k Velkolomu Čertovy schody za období let 1995-2004 a Lomu Mořiny za období let 2001-2005. V rozhodnutí ze dne 8.12.2006, č.j.: 06488/2006/02/004 prvostupňový orgán uvedl, že protože úhrady z dobývacího prostoru a vydobytých nerostů je nutno považovat za daň či poplatek, pak pro tento případ je i zákona č. 44/1988 Sb. hmotněprávní normou, na jejímž základě byla informace o placení úhrad získána. Při správě úhrad postupuje prvostupňový

orgán podle zákona o správě daní. Z tohoto důvodu byl prvostupňový orgán povinen zachovat mlčenlivost v rozsahu ust. § 24 zákona o správě daní. Omezení při poskytování informací z důvodu zachovávat mlčenlivost je uvedeno v ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Údaje o výši těžby vápence o odbytové ceně produkce a měrných nákladech výroby jsou velmi citlivé údaje, jejichž únik by mohl poškodit Velkolom Čertovy schody a Lomy Mořiny v hospodářské soutěži. Požadavku zaslání kopií podkladů pro výpočet úhrad nemohl prvostupňový orgán vyhovět, protože tyto podklady nemá k dispozici. Podklady jsou uloženy u báňské organizace a prvostupňový orgán do nich nahlédne pouze při inspekční činnosti. Prvostupňový orgán by tyto podklady získal pouze tehdy, jestliže by došlo k likvidaci společnosti.

Tuto námitku neshledal soud důvodnou. Podle ust. § 4 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. jsou informace poskytovány podle obsahu žádosti o poskytnutí informace. V žádosti ze dne 11.8.2006 žalobce požádal o kopie podkladů pro výpočty úhrad z vydobytych nerostů a o samotné výpočty úhrad z vydobytych nerostů (přiznání k úhradám ve smyslu § 1 písm. d) vyhlášky č. 617/1992 Sb.). K žádosti o kopie podkladů pro výpočty úhrad bylo žalobci v prvostupňovém rozhodnutí sděleno, že tyto podklady nemá prvostupňový orgán k dispozici, neboť jsou uloženy pouze u báňské organizace. Co se týče žádosti o samotné výpočty úhrad z vydobytych nerostů žalobce v podané žádosti blíže nekonkretizoval, jaké informace po prvostupňovém orgánu žádá. Z obsahu podané žádosti lze toliko dovodit, že žalobce zajímalo přiznání k úhradám z vydobytych nerostů v souvislosti se samotnými výpočty úhrad z vydobytych nerostů. Pokud tak žalovaný uvedl, že výpočty úhrad jsou informacemi o majetkových poměrech, je třeba tuto informaci vzhledem k obsahu podané žádosti považovat za dostatečnou. Je totiž věcí žalobce, jak konkrétně svojí žádost vymezí. K tíži žalovaného nelze přičítat, že v žádosti žalobce neuvedl zcela určitě a jednoznačně, jaké informace po prvostupňovém orgánu žádá. Jestliže žalobce zajímali mimo jiné i informace o dobývacím prostoru, o způsobu těžby, úpravy a zušlechťování nerostu, popřípadě jeho dalším zpracování nebo vlastní spotřebě, pak bylo na žalobci, aby je označil za informace o jejichž poskytnutí žádá. Tyto informace, jak vyplývá z ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 617/1992 Sb., totiž bezprostředně nesouvisí se samotným výpočtem úhrady z vydobytych nerostů. Dle ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. poskytnutí informací lze odepřít jen při splnění dvou podmínek, a to musí jít o informace o majetkových poměrech a tyto informace jsou získány na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění nebo sociálním zabezpečení. Zákon č. 106/1999 Sb. blíže nevymezuje, jaká sdělení jsou informacemi o majetkových poměrech. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že výpočet úhrad vztahující se k těžbě vápence společnosti Lomy Mořina spol. s r.o. a společnosti Velkolom Čertovy schody nelze poskytnout, protože obsahují údaje o majetkových poměrech, konkrétně o tržbách za výrobky vyrobené z vydobytyho nerostu, nákladech na dobývání a celkových nákladech vynaložených na výrobky z nerostů a dále údaje o tržbách a odbytových cenách za jednotlivé odbytové produkty a množství těchto odbytových produktů. Z uvedeného textu zcela konkrétně vyplývá, jaké údaje považoval žalovaný za údaje o majetkových poměrech, jedná se o informace o tržbách za výrobky vyrobené z vydobytyho nerostu, nákladech na dobývání a celkových nákladech vynaložených na výrobky z nerostů a dále údaje o tržbách a odbytových cenách za jednotlivé odbytové produkty a množství těchto odbytových produktů. Pokud tak žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť neuvádí, jaké konkrétní údaje jsou údaji o majetkových poměrech organizace, nemá tato námitka oporu v napadeném rozhodnutí. Informacemi o majetkových poměrech osob lze obecně rozumět údaje, týkající se výše příjmů, majetku a závazcích osob. Ze smyslu ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 617/1992 Sb. platném do 30.3.2005 i po uvedeném datu je zřejmé, že základními veličinami pro výpočet úhrad z vydobytych nerostů jsou náklady na dobývání, náklady na zhotovení výrobků z vydobytych nerostů (náklady na výrobu finální produkce) a tržby

dosažené z prodeje výrobků zhotovených z vydobytych nerostů (tržní cena za finální produkci z vydobytych nerostů). Informace o tržbách dosažených z prodeje výrobků zhotovených z vydobytych nerostů, respektive informace o tržní ceně za finální produkci z vydobytych nerostů je bez jakýchkoliv pochyb informací o výši příjmů žalobce a jedná se tak o údaj o majetkových poměrech osob. Z údajů o nákladech na dobývání a nákladech na zhotovení výrobků z vydobytych nerostů, respektive nákladech na výrobu finálních výrobků může žalobce získat povědomost o výši výdajů žalobce a v závislosti na tomto zjištění dovést i výši možného příjmu. I tyto údaje tak je možné považovat za informace o majetkových poměrech osob. Údaj o výši úhrad za vydobyté nerosty žalobce v podané žádosti explicitně nepožadoval, když žalobce požádal o samotné výpočty úhrad z vydobytych nerostů. Z výše úhrady za vydobyté nerosty však lze dopočítat základ pro výpočet úhrady za vydobyté nerosty a tím si i učinit obraz o majetkových poměrech těžební organizace. Tedy i tato informace je informací o majetkových poměrech osob na něž se vztahuje omezení vyplývající z ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. S ohledem na uvedené neshledal soud námitku žalobce za důvodnou.

Žalobce v podané žalobě namítal, že informace, které byly po prvostupňovém orgánu požadovány, nebyly získány na základě žádného ze zákonů uvedených v ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. Výčet předpisů uvedených v ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. je taxativní.

Ani tuto námitku neshledal soud oprávněnou. Podle druhé z podmínek, za nichž lze poskytnuté informace odepřít dle ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb., musí být informace o majetkových poměrech získány na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění nebo sociálním zabezpečení. Výčet zákonů uvedených v § 10 zákona č. 106/1999 Sb. je taxativní, avšak vzhledem k velkému množství zákonů, na jejichž základě správní orgány získávají informace o majetkových poměrech, a ke skutečnosti, že tyto zákony jsou často rozšiřovány a měněny, je tento výčet obecný. Výčet zákonů v ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. tak nespecifikuje určitým a jednoznačným způsobem zákony, na jejichž základě byly informace o majetkových poměrech získány. Uvedené je v souladu s poznámkou pod čarou, kterou je třeba chápat v souladu s ustálenou judikaturou (např. nálezy Ústavního soudu ze dne 22.10.1996, sp.zn. III. ÚS 277/96), jako informaci k výkladu a racione legis, a která demonstrativně uvádí příklady zákonů, které měl zákonodárce na mysli. Existence úhrady z vydobytych nerostů je důsledkem toho, že stát poskytl ložisko nerostného bohatství, jehož je výhradním vlastníkem, soukromému subjektu. Úhradu z vydobytych nerostů je tak třeba považovat za poplatek sui generis. Prostřednictvím této úhrady stát zpoplatňuje čerpání nerostného bohatství. Vzhledem ke skutečnosti, že úhrada z vydobytych nerostů je poplatkem (bez ohledu na svůj název), je zákon č. 44/1988 Sb., na jehož základě je dle ust. § 32a odst. 2 vybírána úhrada z vydobytych nerostů ve smyslu ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. poplatkovým zákonem. Podle ust. § 7 odst. 3 vyhlášky č. 617/1992 Sb. postupují obvodní báňské úřady při správě úhrad přiměřeně podle předpisů o správě daní a poplatků. Správou úhrad se podle ust. § 7 odst. 1 vyhlášky č. 617/1992 Sb. mimo jiné rozumí zjišťování správnosti výpočtu základu úhrady a výše úhrad. Ze spojení ust. § 7 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 617/1992 Sb. tak vyplývá, že obvodní báňské úřady postupují při zjišťování správnosti základu úhrady a výše úhrad podle zákona o správě daní. Protože povinnost těžebních organizací k zaplacení úhrady z vydobytych nerostů vzniká na základě poplatkového zákona č. 44/1988, přičemž obvodní báňské úřady postupují při ověřování správnosti výše úhrad podle zákona o správě daní, je splněna druhá podmínka pro odepření informací dle ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. Žalobcem požadované údaje byly získány na základě zákonů o poplatcích. Námitka žalobce je tak neoprávněná.

Tvrdil, že § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se nevztahuje na správu úhrad a toto ustanovení nemohlo být důvodem pro odmítnutí poskytnutí informací. Dle prvostupňového

rozhodnutí prvostupňový orgán rozhodl ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. za použití ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. tak, že žalobci se odmítá poskytnutí předmětných informací.

K uvedené námitce předně soud poznamenává, že požadované informace nebyly žalobci poskytnuty z důvodu uvedeného v ust. § 10 zákona č. 106/1999 Sb. a nikoliv z důvodu ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., jak uvádí žalobce. Ustanovení § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. prvostupňový orgán v rozhodnutí uvedl na podporu svých argumentů, když mimo jiné upozornil na povinnost mlčenlivosti, která pro prvostupňový orgán a žalovaného plyne z § 24 zákona o správě daní a dále § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. stanoví další omezení poskytování práva na informace. Podle ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, se neposkytují. Povinný subjekt poskytne pouze ty informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností. Protože dle § 7 odst. 1 vyhlášky č. 617/1992 Sb. se správou úhrad rozumí mimo jiné zjišťování správnosti výpočtu základu úhrady a výše úhrad, přičemž tuto činnost vykonává prvostupňový orgán v rámci vrchního dozoru svěřených mu ust. § 41 odst. 1 písm. j) zákona č. 61/1988 Sb., a na podkladě přiznání k úhradám, které obvodnímu báňskému úřadu předkládá těžební organizací (§ 1 písm. d) vyhlášky č. 617/1992 Sb.), soud považuje za zcela oprávněný závěr žalovaného, podle kterého jsou žalobcem požadované informace o samotném výpočtu úhrad zároveň informacemi, které získal prvostupňový orgán v rámci dozorové a kontrolní činnosti ve smyslu ust. § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Z uvedeného důvodu soud námitku žalobce zamítl.

Konečně namítal porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy prvostupňový orgán vyhověl jeho žádosti ve skutkově shodném případě a požadované informace mu poskytl.

Podle názoru soudu nelze ani tuto námitku považovat za důvodnou. Žalobce k podané žalobě nepřiložil svoji žádost a ani dopis prvostupňového orgánu ze dne 4.7.2006, kterým mu byla poskytnuta kopie přiznání k úhradě z vydobytych nerostů společnosti Velkolom Čertovy schody a.s. za rok 2005, a to včetně údajů o tržbách této organizace. Soud tak pro posouzení skutečnosti, zda byla porušena zásada správního řádu uvedená v ust. § 2 odst. 4 vycházel z napadeného rozhodnutí, ve kterém žalovaný připustil, že žalobci poskytl kopii přiznání k úhradě z vydobytych nerostů společnosti Velkolom Čertovy schody za rok 2005, včetně údajů o tržbách. Ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu dbá správní orgán, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Vyjde-li soud z tvrzení žalobce i žalovaného, že prvostupňový orgán poskytl žalobci kopii přiznání k úhradě z vydobytych nerostů, pak dle názoru soudu takové počínání prvostupňového orgánu bylo v rozporu se zákonem č. 106/1999 Sb. Ojedinelé rozhodnutí správního orgánu, kdy byly požadované informace nedůvodně poskytnuty při porušení zákona č. 106/1999 Sb. a v rozporu s cíly tohoto zákona, nemůže vytvořit ospravedlnitelný základ pro další postup správního orgánu ve shodném, či obdobném případě. Takový postup by vedl k naprosté ignoraci ochrany důvěrných informací stanovených zákonem č. 106/1999 Sb. a porušení práva zakotveného v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, dle kterého má každý právo na ochranu před neoprávněným zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Z uvedených důvodů neshledal soud tuto námitku oprávněnou.

Protože soud neshledal námitky žalobce oprávněnými, žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl v řízení úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 2. července 2010

JUDr. Ivanka H a v l í k o v á, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pekárková Marie